

عنوان مقاله:

دیاپیرها نقاط مخرب در حوزههای آبخیز(مطالعه موردی: دیاپیر منطقه کاکان یاسوج)

محل انتشار:

ششمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محسن یادیاپ - دانشجوی کارشناسی ارشد بیابان زدایی

سادات فیض نیا - استاد

محمد رضوی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

یاسر قاسمی اربان - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین دلایل کاهش کیفیت آب رودخانهها، به عنوان مهمترین منبع تامین کننده آب مصرفی، وجود دیاپیرهای منفرد، مجزا و بعضا پیوسته در طول مسیر رودخانههای ایران میباشد. دیاپیر منطقه کاکان در زیرزون زاگرس مرتفع و شمال شرقی شهرستان بویراحمد (شهر یاسوج) واقع شده است. این دیاپیر در عین کوچک بودن و قرار گرفتن در سطحی محدود، قدرت تاثیرگذاری زیادی در تخریب منابع آب و خاک را دارا میباشد. با تفسیر نقشه زمینشناسی و بازدیدهای صحرایی 7 واحد زمینشناسی تشخیص داده شد. به منظور اطلاع از خصوصیات شیمیایی خاک واحدهای زمینشناسی مختلف و نیز بررسی تاثیرگذاری سازندهای زمینشناسی بر آب رودخانه و همچنین تاثیرپذیری خاک اراضی تحت آبیاری در محدوده حوضه مورد مطالعه، نمونهبرداری خاک در عمق 20 سانتیمتری و در میانه طول هر واحد زمینشناسی انجام شد. برای مشخص کردن کیفیت آب رودخانه و بررسی تغییرات خصوصیات شیمیایی آب آن و نیز تاثیر دیاپیر موجود در حوضه بر آب، از بالادست رودخانه (سرچشمه) تا پایین دست رودخانه (خروجی حوضه) اقدام به نمونهبرداری آب گردید. جداول آنالیز نمونههای آب و خاک به خوبی نشان میدهد که اثر دیاپیر بر منابع آب و خاک منطقه کاملا منفی می- باشد و یک عامل مخرب نه تنها در حوضه مورد مطالعه بلکه در کل اراضی پاییندست محسوب میشود.

کلمات کلیدی:

دیاپیر، خصوصیات شیمیایی، تخریب، کاکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/87684>

